

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Cpr/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201344
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415201344.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: Y.. J. A., B.. XX.XX.XXXX, X. J. W. XX, zastúpená JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Na Priekope 174/13, proti žalovaným: 1/ Krajský súd v Žiline, so sídlom v Žiline, Orolská 3, IČO: 35995572, 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave - Staré Mesto, Župné nám. 13, IČO: 00166073, v konaní o doplatenie funkčného platu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na Okresný súd Žilina 30.01.2014, doručenou tunajšiemu súdu 17.04.2015 na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline z 05.03.2015 č. k. 10NcC/88/2014-43, ktorým bola táto vec z dôvodu nutnej delegácie prikázaná na prejednanie a rozhodnutie tunajšiemu súdu, žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne žiadala označených žalovaných zaviazat' solidárne zaplatiť jej sumu 284,- eur s ročným úrokom z omeškania od 16.02.2011 vo výške 9 % do zaplataenia, sumu 323,66 eura s ročným úrokom z omeškania od 16.03.2011 vo výške 9 % do zaplataenia, sumu 299,86 eura s ročným úrokom z omeškania od 16.04.2011 vo výške 9,25 % do zaplataenia, sumu 307,80 eura s ročným úrokom z omeškania od 16.05.2011 vo výške 9,25 % do zaplataenia, sumu 596,26 eura s ročným úrokom z omeškania od 16.06.2011 vo výške 9,25 % do zaplataenia, sumu 299,86 eura s ročným úrokom z omeškania od 16.07.2011 vo výške 9,50 % do zaplataenia, sumu 271,45 eura s ročným úrokom z omeškania od 16.08.2011 vo výške 9,50 % do zaplataenia titulom doplatku platu žalobkyne za obdobie prvých sedem mesiacov r. 2011, za ktoré obdobie došlo k nezákonnému zníženiu jej funkčného platu, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnila ju tým, že ako sudkyňa je pridelená na výkon funkcie na Krajskom súde v Žiline a má právo na plat' za podmienok, ktoré sú upravené v siedmej hlave zákona NR SR č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoS“). Podľa doručeného platového dekrétu Spr 7019/2011-Oú. z 18.01.2011 podpísaným predsedom Krajského súdu v Žiline jej patrí od 01.01.2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX eura. Podľa doručeného platového dekrétu Spr 7139/2011-Oú. zo 04.04.2011 jej patrí od 01.01.2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX eura. Podľa doručeného oznámenia o výške a zložení funkčného platu č. Spr 7314/2011-Oú. z 15.08.2011 podpísaného predsedom Krajského súdu v Žiline jej patrí od 26.07.2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX eura. Porovnaním platového dekrétu z 15.08.2011 s predchádzajúcimi platovými dekrétmi možno konštatovať, že došlo k zníženiu platu sudkyne v období prvých sedem mesiacov roku 2011. Podľa § 90 ods. 2 ZoS v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu sudcu. U žalobkyne došlo k zníženiu funkčného platu bez splnenia zákonných podmienok. Platový dekrét Spr 7019/2011-Oú. z 18.01.2011 odkazuje na ustanovenie ZoS bez špecifikácie konkrétnych zákonných ustanovení a na § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 zákona NR SR

č. 500/2010 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon NR SR č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoPP“). Z každého rozumného výkladu § 2 ods. 1 veta prvá ZoPP môže vyplývať iba jeden záver, podľa ktorého roku 2011 predchádza rok 2010. Základom výpočtu platu poslanca (a sudcu) pre rok 2011 je priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR za rok 2010. Štatistický úrad SR ku dňu vydania platového dekrétu 18.01.2011 neoznámil priemernú nominálnu mesačnú mzdu zamestnanca hospodárstva SR 2010, z čoho vyplýva, že neexistoval základ pre výpočet základného platu sudcu s účinnosťou od 01.01.2011. Výpočet základného platu z inej priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR je v rozpore s § 2 ods. 1 vety prvej ZoPP a je nezákonný. Ustanovenia ZoPP, ktoré sa vzťahujú na platové pomery sudcov k 01.01.2011 sú v rozpore s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) č. k. PL ÚS 99/2011-27 z 22.06.2011 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení, na ktoré odkazuje predseda Krajského súdu v Žiline v platovom dekréte z 18.01.2011. Priamou reakciou na dané uznesenie je oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 15.08.2011. Dňa 11.12.2013 ÚS SR vo veci sp. zn. PL ÚS 99/2011 rozhodol o nesúlade ust. § 2 ods. 1 v časti „znížená podľa ods. 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 ZoPP s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Ohľadne splatnosti platových náležitostí sudcu poukázala na § 87 ods. 1 ZoS. Uplatnený úrok z omeškania, keď žalovaní sú v omeškani s riadnym vyplatením funkčného platu prvýkrát od 16.02.2011, odôvodnila § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších zmien. K pasívnej vecnej legitímácii označených žalovaných poukázala na to, že žalovaný 1/ jej vypláca plat, ale podľa § 64 ods. 5 ZoS zodpovedá štát za uspokojenie platových pomerov sudcu.

Na základe čiastočného späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním podaním zástupkyne žalobkyne z 19.08.2014, doručeným súdu 20.08.2014, a to z dôvodu, že žalovaný 1/ dňa 09.07.2014 uhradil žalobkyni celý doplatok mzdy za rok 2011 (tento doplatok predstavoval sumu nižšiu o 17,74 eura oproti celkovej žalovanej istine), tunajší súd uznesením z 29.05.2015 č. k. 5Cpr/2/2015-55, právoplatným vo výroku I. dňa 20.06.2015, daným výrokom konanie v časti žalovanej istiny - sumy 2.382,89 eura zastavil.

Ďalším uznesením zo 06.10.2015 č. k. 5Cpr/2/2015-130, právoplatným 31.10.2015, na základe čiastočného späťvzatia žaloby obsiahnutého v podaní zástupkyne žalobkyne z 01.10.2015, súd konanie v časti ohľadne zaplata úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 17,74 eura za obdobie od 16.08.2011 do 09.07.2014 zastavil.

Po uvedených čiastočných späťvzatiach žaloby zostal predmetom ďalšieho konania už len žalobkyňou uplatnený nárok na zaplata úrokov z omeškania, a to 9 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 284,- eur od 16.02.2011 do 09.07.2014, zo sumy 323,66 eura od 16.03.2011 do 09.07.2014, 9,25 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 299,86 eura od 16.04.2011 do 09.07.2014, zo sumy 307,80 eura od 16.05.2011 do 09.07.2014, zo sumy 596,26 eura od 16.06.2011 do 09.07.2014, 9,5 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 299,86 eura od 16.07.2011 do 09.07.2014 a zo sumy 253,71 eura od 16.08.2011 do 09.07.2014, ako aj rozhodnutie o trovách tohto konania.

V priebehu konania zástupkyňa žalobkyne zotrúvajú na podanej žalobe podľa jej poslednej úpravy v podaní z 01.10.2015, v súvislosti s uplatňovaním úrokov omeškania poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.05.2012 sp. zn. 2Cdo/76/2011. V prípade omeškania s platením platu má aj štátny zamestnanec rovnako ako zamestnanec podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce v spojení s § 517 Občianskeho zákonníka právo požadovať od služobného úradu popri plate aj úrok z omeškania. Tiež (len všeobecne bez uvádzania konkrétnych súdnych rozhodnutí) poukázala na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline, ktorý rozhoduje v prospech sudcov a priznávajú im úroky z omeškania, napr. na Okresnom súde v Čadci alebo na Okresnom súde v Žiline.

Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení z 21.07.2015 žiadajúc žalobu v celom rozsahu zamietnuť, uviedol, že žalobkyni bol za rozhodné obdobie od 01.01.2011 do 25.07.2011 vyplácaný plat sudcu podľa v tom čase platnej a účinnej právnej úpravy, ktorú ako finančne závislý na pridelených finančných prostriedkoch zo štátneho rozpočtu, nevyhnutne musel rešpektovať. Žalovaný 1/ postupoval v rámci danej právnej úpravy účinnej v rozhodnej dobe. Novela ZoPP bola v rámci prieskumu ÚS SR v niektorých ustanoveniach vyhodnotená ako protiústavná. Predmetný nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 99/2011 bol zverejnený v Zbierke zákonov SR až dňa 18.04.2014, pričom dotknutá právna úprava, vzťahujúca sa i k platovým

náležitosťami sudcov, stratila len platnosť, nie však účinnosť (tú až po uplynutí 6 mesiacov). V tejto dobe, k najbližšiemu možnému výplatnému termínu po pridelení finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu - k 09.07.2014 bola istina (doplatok platu) žalobkyni vyplatená. Žalobkyňa najmenej za júl 2011 uplatňuje úroky z omeškania z vyššej sumy 271,45 eura, než by bola opodstatnená, keďže za júl 2011 jej bola doplatená suma 253,71 eura. Podľa jeho názoru nedošlo z jeho strany k omeškaniu s doplatením platových náležitostí za rozhodné obdobie.

Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení z 22.07.2015 žiadal žalobu voči nemu v celom rozsahu zamietnuť. Namietol nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, keďže z ustanovení § 65 - 92 ZoS vyplýva, že sudcovi plat vypláca osobný úrad, ktorým je v prípade žalobkyne žalovaný 1/ a v súvislosti s tým poukázal na rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 7Cpr/2/2014-144 z 26.02.2015. Okrem uvedenej námietky o.i. uviedol, že žalobkyňa nemá nárok na úroky z omeškania. Žalovaný 1/ funkčné platby žalobkyne za obdobie január až júl 2011 vyplácal v riadnych výplatných termínoch na základe platového dekrétu predsedu súdu vydaného na základe v tom čase platnej a účinnej zákonnej právnej úpravy. Novela ZoPP bola predmetom prieskumu pred ÚS SR, ktorý nálezom sp. zn. PL. ÚS 99/2011 zverejneným v Zbierke zákonov 18.04.2014 konštatoval protiústavnosť niektorých ustanovení napadnutého zákona. V jeho odôvodnení uviedol, že podľa § 125 ods. 3 Ústavy SR dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR strácajú ustanovenia § 2 ods. 1 v časti „znižený podľa ods. 2“ vo vzťahu k sudcom vrátane sudcov ústavného súdu, § 2 ods. 2 vo vzťahu k sudcom vrátane sudcov ústavného súdu, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom vrátane sudcov ústavného súdu a § 29g ods. 4, 8 a 9 ZoPP účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len „NR SR“) neuvedie tento zákon a súvisiace predpisy do súladu s ústavou, strácajú po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR platnosť. V prípade konštatovania protiústavnosti dáva Ústava SR NR SR lehotu 6 mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov SR na zosúladenie takéhoto protiústavného zákona s Ústavou SR. Aplikujúc túto lehotu analógiou iuris na prejednávany prípad, žalobkyni by právo na zaplatenie úrokov z omeškania patrilo až odo dňa 19.10.2014, teda až po šiestich mesiacoch od zverejnenia nálezu ÚS SR v Zbierke zákonov SR. Bezodkladne po publikovaní nálezu ÚS SR v Zbierke zákonov dochádzalo k vykonávaniu úkonov smerujúcich k úhrade finančných nárokov sudcov, keďže tieto neboli rozpočtované v štátnom rozpočte na rok 2014 a samotné doplatenie finančných nárokov bolo administratívne náročné a nemohlo sa udiť zo dňa na deň. Pre prípad nestotožnenia sa s uvedenou argumentáciou zdôraznil, že predmetný nález konštatujúci protiústavnosť zákonnej úpravy, na základe ktorej boli sudcom vydávané platové dekréty a vyplácané funkčné platy, bol uverejnený v Zbierke zákonov až dňa 18.04.2014, takže nemožno uvažovať o priznaní úrokov z omeškania od 16. dňa mesiacov február až august 2011. Uznesením ÚS SR sp. zn. PL ÚS 99/2011-27 z 22.06.2011 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení, na ktoré odkazoval predseda Krajského súdu v Žiline v platovom dekréte žalobkyne z 18.01.2011. Priamou reakciou na uznesenie ÚS SR bolo podľa žalobkyne vydanie nového oznámenia o výške a zložení funkčného platu z 15.08.2011 a od toho dňa bol žalobkyni vyplácaný plat, ktorého výšku nespochybňuje. Po pozastavení účinnosti napadnutých ustanovení ZoPP bol žalobkyni automaticky bez toho, aby musela podávať žalobu na súd, priznaný plat podľa predchádzajúcej právnej úpravy. Žalobkyňa dôvodne mohla a mala predpokladať, že jej v prípade konštatovania protiústavnosti právnej úpravy ohľadom platu sudcov bude doplatený funkčný plat za obdobie od januára do júla 2011, podobne ako boli v minulosti sudcom všeobecných súdov po náleze ÚS SR doplatené štrnásť platy. Poukázal aj na rozhodnutia súdov v obdobných veciach (Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 16C/19/2011 a Okresného súdu Dolný Kubín v konaní sp. zn. 4Cpr/1/2014), ktoré žaloby o zaplatenie úrokov z omeškania zamietli.

Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu v tej jej časti, ktorá po čiastočných zastaveniach konania zostala predmetom ďalšieho konania až ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku v celom rozsahu voči obom žalovaným zamietol z nasledovných dôvodov:

Pokiaľ ide o žalovaného 2/, prioritným dôvodom zamietnutia žaloby voči nemu je nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie, keďže uvedený subjekt nie je subjektom, ktorý vypláca žalobkyni funkčný plat. Týmto subjektom s poukazom na ustanovenia siedmej hlavy ZoS (§ 65 - 92), upravujúcej platové náležitosti sudcov, je osobný úrad sudcu, ktorým v prípade žalobkyne je žalovaný 1/. Konkrétne súd poukazuje napr. na ustanovenia § 87 ods. 3, § 88 ods. 2 až 4, § 90. Podľa § 90 ods. 2 ZoS v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/ v súvislosti s nárokom na úroky z omeškania v súvislosti s prípadným oneskoreným vyplatením platových náležitostí sudcovi nemožno vyvodiť z ustanovenia § 64 ods. 5 ZoS, na ktoré ustanovenie v tomto smere žalobkyňa v žalobe poukázala, keďže takýto paragraf s uvádzaným odsekom

ZoS ani neobsahoval a ani z § 65 ods. 5 ZoS, ktorého znenie v skutočnosti ako znenie neexistujúceho ustanovenia § 64 ods. 5 ZoS v žalobe uvádza, nakoľko zodpovedným subjektom za omeškanie v prípade oneskoreného vyplatenia funkčného platu (po termíne vyplývajúcom z § 87 ZoS) môže byť len ten subjekt, ktorý bol zo zákona povinný plat včas vyplatiť.

Vo vzťahu k žalovanému 1/ súd žalobu taktiež zamietol, pretože podľa názoru súdu tento ohľadne tých platových náležitostí (doplatkov funkčného platu žalobkyne, ďalšieho platu, platieb za služobnú pohotovosť a paušálnych náhrad), ktoré boli predmetom tohto konania, vzniknutých za obdobie mesiacov január až júl 2011, a ktoré v plnom rozsahu uhradil žalobkyni žalovaný 1/ podľa zhodného tvrdenia žalujúcej strany a tohto žalovaného dňa 09.07.2014, nebol v omeškaní. V tomto smere sa súd plne stotožňuje s predloženou argumentáciou žalovaného 2/ a aj žalovaného 1/, pokiaľ tento poukazoval, že za dotknuté obdobie boli žalobkyni vyplácané v lehote splatnosti za ten-ktorý mesiac platové náležitosti, ktoré žalobkyni vyplývali z v tom čase platnej a účinnej právnej úpravy (v tom čase platný a účinný ZoPP) a dialo sa tak až do času, kým nebola zo strany ÚS SR uznesením z 22.06.2011 sp. zn. PL. ÚS 99/2011-27, uverejnenom v Zbierke zákonov SR dňa 26.07.2011, pozastavená účinnosť tých zákonných ustanovení ZoPP - jeho novely vykonanej zákonom č. 500/2010 Z. z., ktoré sú uvádzané v platovom dekréte žalobkyne z 18.01.2011 Spr. 7019/2011-Oú, od ktorého dátumu už boli žalobkyni vyplácané jej platové náležitosti bez ohľadu na tie zákonné ustanovenia, ktorých účinnosť bola pozastavená, ako je to zrejme z oznámenia o výške a zložení platu žalobkyne z 15.08.2011 Spr 7314/2011-Oú, „účinnom“ práve od 26.07.2011, kedy bolo v Zbierke zákonov SR zverejnené pod č. 236/2011 Z. z. zmienené uznesenie ÚS SR.

Po tom ako ÚS SR nálezom sp. zn. PL. ÚS 99/2011 z 11.12.2013 zverejneným v Zbierke zákonov pod č. 97/2014 Z. z. dňa 18.04.2014 konštatoval protiústavnosť niektorých ustanovení napadnutého zákona, došlo po cca 2 mesiacoch a 20 dňoch od jeho zverejnenia v Zbierke zákonov k doplateniu platových náležitostí aj za predchádzajúce obdobie. Udialo sa tak v rámci plynutia šesťmesačnej lehoty stanovenej v § 125 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlady, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom... Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia. K vyhláseniu (o.i.) rozhodnutí ÚS SR o nesúlade medzi právnymi predpismi dochádza s poukazom na § 1 ods. 1 zákona NR SR č. 1/1993 Z. z. jeho uverejnením v Zbierke zákonov SR a týmto dňom podľa § 1 ods. 3 uvedeného zákona nadobúdajú platnosť.

Ak boli žalobkyni v plnom rozsahu doplatené jej platové náležitosti za dotknuté obdobie pred uplynutím uvedenej šesťmesačnej lehoty plynúcej od zverejnenia nálezu ÚS SR v Zbierke zákonov SR slúžiacej na odstránenie ústavným súdom konštatovanej existencie protiústavného stavu, nemohlo podľa názoru súdu dôjsť zo strany žalovaného 1/ k vzniku omeškania ohľadne jeho povinností vyplatiť žalobkyni všetky jej príslúchajúce platové náležitosti vyplývajúce z právnej úpravy, ktorá zostala účinnou pre rozhodné obdobie po uverejnení nálezu ÚS SR v Zbierke zákonov SR, t.j. po 18.04.2014.

S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách celého tohto konania súd rozhodol tak, že žalovaným ako vo veci plne úspešným účastníkom s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. aj vo väzbe na § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaní 1/ a 2/ si žiadne trovy neuplatnili a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by žalovaným v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké trovy v konkrétnej zistiteľnej výške. Pokiaľ ide o tú časť predmetu konania, ktorej sa týkali predchádzajúce uznesenia súdu o čiastočnom zastavení tohto konania, s ohľadom na súdom konštatovaný záver, že nedošlo k omeškaniu žalovaného 1/, šlo zo strany žalobkyne o predčasne podanú žalobu, a preto v danej časti možno pričítať procesné zavinenie na zastavení tohto konania žalobkyni. Z toho dôvodu bolo potrebné pri rozhodovaní o trovách konania v danej časti vychádzať z ustanovenia § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).